

URZĄD MIEJSKI w LĘBORKU
KANCELARIA OGÓLNA

09-07-2024

W PŁY NĘ Ł O

il.zał. podpis

Lębork dnia 26 czerwca 2024 roku

OBS-BRM-0003.57.2024

URZĄD MIEJSKI w LĘBORKU
BIURO RADY MIEJSKIEJ

W PŁ Y NĘ Ł O

04-07-2024

il.zał. podpis

Pan

Jarosław Litwin

Burmistrz Miasta Lęborka

za pośrednictwem Pana

Radosław Zimnowoda

Przewodniczącego Rady

Miejskiej w Lęborku

ZAPYTANIE

dotyczące wydania pisemnej opinii prawnej przez zespół radców prawnych mającej na celu ustalenie, czy w czasie pierwszego posiedzenia Komisji Strategii i Rozwoju oraz Komisji Polityki Społecznej nie doszło do istotnego naruszenia podejmowanych decyzji skutkujących nieważnością podejmowanych decyzji.

W dniu 28 maja 2024 r. zgodnie z § 15 pkt.1 statutu Miasta Lęborka nadanego uchwałą NR VII-85/2019 Rady miejskiej w Lęborku Przewodniczący Rady Miejskiej w Lęborku zwołał posiedzenia Komisji Strategii i Rozwoju oraz Komisji Polityki Społecznej oraz przedstawił następujący porządek obrad: Wybór Przewodniczącego Komisji Polityki Społecznej oraz Przewodniczącego Komisji Strategii i Rozwoju. Wybór Wiceprzewodniczących Komisji Polityki Społecznej oraz Wiceprzewodniczących Komisji Strategii i Rozwoju. Na obydwu posiedzeniach Przewodniczący Rady Miejskiej otworzył listę kandydatów na Przewodniczących Komisji. Po czym przeprowadzono głosowania podczas których wybrano przewodniczących komisji. Następnie Przewodniczący Rady Miejskiej dalej prowadził posiedzenia komisji otworzył listy kandydatów na Wiceprzewodniczących. Po przeprowadzonych głosowaniach zostali wybrani Wiceprzewodniczący komisji. W trakcie przebiegu głosowania jawnego po oddaniu 5 głosów za kandydaturą Wiceprzewodniczącej Komisji Polityki Społecznej. Nowo wybrany Przewodniczący Komisji zwrócił się do Przewodniczącego Rady z prośbą o zarządzenie 2 minutowej przerwy. Przewodniczący Rady przychylił się do prośby przerywając głosowanie nad

wyborem wiceprzewodniczącego Komisji Polityki Społecznej i zarządził reasumpcję głosowania . Powodem przerwy było nie ustalenie wśród radnych koalicji kandydatury swojego wiceprzewodniczącego, co nie miało nic wspólnego z przeprowadzonym głosowaniem . Po zakończeniu przerwy i wznowieniu obrad przez Przewodniczącego Rady głos zabrał nowo wybrany przewodniczący . Przewodniczący Komisji Polityki Społecznej złożył wniosek formalny o powołanie dwóch wiceprzewodniczących komisji. Swoje stanowisko Przewodniczący uzasadnił szerokim spektrum spraw i zagadnień, którymi zajmować się będzie komisja oraz potrzebą merytorycznego wsparcia jego osoby w organizowaniu pracy Komisji Polityki Społecznej . W związku z powyższym Przewodniczący Rady Miejskiej w Lęborku poddał pod głosowanie wniosek o ustanowienie dwóch wiceprzewodniczących Komisji Polityki Społecznej który został przyjęty w drodze głosowania jawnego. Następnie Przewodniczący Rady Miejskiej pogratulował wybranym radnym funkcji Przewodniczących oraz Wiceprzewodniczących, po czym przekazał prowadzenie posiedzenia nowo wybranym Przewodniczącym Komisji . W mojej ocenie Przewodniczący rady Miejskiej w Lęborku przekroczył swoje uprawnienia ogłaszając reasumpcję głosowania oraz prowadząc obrady komisji już po wybraniu Przewodniczących Komisji . Zgodnie z obowiązującym prawem Pierwsze posiedzenie Komisji nowej kadencji zwołuje Przewodniczący Rady kierując jej obradami do czasu wyboru Przewodniczącego Komisji , później traci już w tym względzie jakiegokolwiek kompetencje . Zarządzona reasumpcja przez Przewodniczącego Rady Miejskiej była już dokonana po wyborze Przewodniczącego Komisji . W kontekście stwierdzenia nieważności wniosku przez organ nadzoru ze względów proceduralnych, na uwagę zasługuje kwestia dopuszczalności reasumpcji głosowania nad danym wnioskiem. Chodzi o sytuacje, w których wniosek poddawany jest pod powtórne głosowanie w celu zweryfikowania uzyskanego w pierwszym głosowaniu wyniku. W związku z tym, iż brak jest przepisów prawa, które wprost regulowałyby sytuację, w której wniosek , przegłosowany na sesji, nie uzyskał wymaganej większości głosów , był ponownie poddany pod głosowanie na tej samej komisji materia ta powinna być unormowana w statucie jednostki samorządowej, poprzez wprowadzenie szczegółowych rozwiązań i warunków dopuszczających taką możliwość . Dyspozycje, które znajdujemy m.in. w art. 91 ust. 1 zd. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (pozostałe ustawy samorządowe kwestię tę regulują analogicznie) - uchwała lub zarządzenie sprzeczne z prawem jest nieważna oraz w ust. 4 tego samego artykułu - nie stwierdza się nieważności uchwały lub zarządzenia w razie nieistotnego naruszenia prawa, nie odnoszą się bezpośrednio do reasumpcji głosowania. Wymaga to poszukiwania odpowiedzi na pytanie, czy reasumpcja głosowania w sensie ponownego głosowania nad tym samym wnioskiem, pomimo braku podstawy prawnej i faktycznej do jej dokonania, stanowi naruszenie prawa? Jeżeli tak to czy ma ono charakter istotny czy też nieistotny . Z uwagi na brak stosownych regulacji należy odnieść się do dorobku doktryny oraz orzecznictwa sądów administracyjnych. Trafny wydaje się pogląd , iż powtórne głosowanie nad wnioskiem (reasumpcja) jest sytuacją wyjątkową, a jego dopuszczalność należy każdorazowo ocenić w kontekście danego przypadku, wykazując zaistnienie uzasadnionych wątpliwości co do wyniku głosowania lub oczywistego błędu we wniosku. Podkreślenia przy tym wymaga, że samo głosowanie stanowi swoisty akt w trakcie

którego dochodzi do złożenia przez każdą osobę uprawnioną i według określonej prawem procedury - oświadczenia woli, w myśl którego opowiedziała się ona za wnioskiem, przeciw wnioskowi, wstrzymała się od głosu lub oddała głos nieważny . Samo zaś poddanie danego projektu uchwały pod drugie głosowanie, jedynie w celu uzyskania określonego wyniku, należy uznać za działanie sprzeczne z prawem. Niemal tożsame stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu , który wskazał, że skutki prawne aktu głosowania są wiążące i nie mogą być dowolnie znoszone w całkowicie swobodny sposób poprzez reasumpcję głosowania, aż do osiągnięcia pożądanego z różnych względów rezultatu. Zdaniem Sądu jakakolwiek reasumpcja głosowania może być dopuszczalna tylko wyjątkowo i tylko w razie stwierdzenia w jego toku oczywistych uchybień i omyłek. W przeciwnym razie byłaby to wada formalna w zakresie procedowania projektu, skutkująca nieważnością tak podjętej uchwały . Ciekawy pogląd wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie , który wskazał, że po pierwsze, pomimo braku ustawowych regulacji zezwalających na reasumpcję głosowania, nic nie stoi na przeszkodzie wprowadzenia stosownych regulacji w tym zakresie do statutów jednostek samorządowych. Po drugie, nawet w braku stosownej regulacji (zarówno ustawowej jak i statutowej), reasumpcja głosowania powinna być dopuszczalna jedynie w razie zaistnienia istotnych i nie dających się usunąć wątpliwości co do przebiegu głosowania, obliczenia jego wyników lub wprowadzenia w błąd radnych co do głosowania. Jednocześnie Sąd podkreślił w uzasadnieniu wyroku, że reasumpcja głosowania jest sytuacją wyjątkową i niezwykle rzadką, a organy nie mogą za pomocą tej instytucji nadużywać możliwości zmiany wyniku głosowania. Podsumowując należy stwierdzić, że raz prawidłowo przeprowadzone głosowanie zamyka „sprawę” na sesji a reasumpcja dokonanego aktu głosowania, o ile nie jest usprawiedliwiona okolicznościami o wyjątkowym charakterze jest niedopuszczalna. Inaczej mówiąc, reasumpcja głosowania polega nie na ponownym lecz na powtórzeniu głosowania, a właściwie na powtórzeniu czynności w celu prawidłowego ustalenia wyniku osiągniętego w pierwotnym głosowaniu nad uchwałą czy wnioskiem, którego bez powtórzenia nie da się ustalić. Reasumpcja głosowania nie ma więc nic wspólnego z weryfikacją/zmianą wyniku głosowania. Dokonanie nieuzasadnionej reasumpcji głosowania tzn. przeprowadzenie ponownego głosowania nad tym samym projektem uchwały, czy nawet wnioskiem należałoby uznać za akt sprzeczny z prawem. Nadto należy zaznaczyć, iż byłoby to uchybienie istotne skutkujące stwierdzeniem nieważności aktu prawnego (uchwały, zarządzenia) podjętego w wyniku reasumpcji głosowania, bowiem za istotne naruszenie prawa należy uznać naruszenie prawa materialnego albo procesowego, o ile naruszenie norm procesowych mogło mieć wpływ na materialne ukształtowanie treści aktu . Dokonując oceny uchybienia, należy oczywiście ustalić czy statut danej jednostki samorządowej przewiduje możliwość dokonania reasumpcji głosowania, jeżeli tak, to na jakich zasadach, a następnie przeanalizować okoliczności, w których została podjęta decyzja o dokonaniu reasumpcji. Reasumując całość zgromadzonego materiału należy stwierdzić iż , zarządzona reasumpcja głosowania przez Przewodniczącą Rady Miejskiej w Lęborku miała na celu dokonanie uzgodnień dotyczących drugiego wiceprzewodniczącego , nie miała nic wspólnego z przeprowadzonym głosowaniem , obrady po wyborze Przewodniczących Komisji dalej prowadził Przewodniczący Rady Miejskiej w

Lęborku nie posiadając do tego kompetencji , ani w ustawie o samorządzie gminnym , ani w Statucie Miasta Lęborka nie ma żadnych zapisów dotyczących zasad przeprowadzenia reasumpcji , dlatego też uważam , iż **doszło do istotnego naruszenia prawa naruszającego dyspozycje, które znajdujemy m.in. w art. 91 ust. 1 zd. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (pozostałe ustawy samorządowe kwestię tę regulują analogicznie) - uchwała lub zarządzenie sprzeczne z prawem jest nieważna. I wszystkie podejmowane decyzje na pierwszych posiedzeniach komisji po wybraniu Przewodniczących Komisji są nieważne z mocy prawa . Dlatego też proszę o sporządzenie pisemnej opinii prawnej uwzględniającej rodzaj naruszonych przepisów , udzielenia odpowiedzi dotyczącej ważności w/w posiedzeń .**

z poważaniem

Krzysztof Świątczak

Wykonano w 2 egzemplarzach :

Egz. Nr. 1- adresat

Egz. Nr. 2- a/a